

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4784

гр. Варна, 20.12.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цвета Павлова

Членове: Пламен Ат. Атанасов
Деница Добрева

като разгледа докладваното от Пламен Ат. Атанасов Въззивно гражданско дело № 20233100502449 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.259 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на “Застрахователна компания Лев Инс“ АД, с ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.“Симеоновско шосе“ №67А, представлявана заедно от В. И. и П. Д., действащо чрез юрк.К. М., против Решение №3317 от 17.10.2023г. постановено по гражданско дело №7156/2022г. по описа на Районен съд Варна, с което е уважен предявеният от Г. Г. В., с ЕГН*****, с адрес: гр.Варна, бул.“Мария Луиза“ №26, ет.2, иск с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ и чл.86, ал.1 от ЗЗД, за осъждане на въззивника да заплати на въззиваемия сумата от 2142.37лв., представляваща застрахователно обезщетение за щети нанесени по собственият на последният лек автомобил марка “Сеат“, модел “Алтеа“, с рег.№В **** ВМ, по вина на водача на лек автомобил марка “Део“, модел “Тико“, с рег.№РВ **** НМ, чиято отговорност към датата на ПТП, е била застрахована при ответника по Договор “Гражданска отговорност“, ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на увредата-09.03.2022г. до окончателното ѝ плащане.

В жалбата се излага, че решението на РС Варна е неправилно, като постановено в противоречие с материалния закон и с доказателственият материал по делото. Твърди се, че процесното ПТП е осъществено виновно от ищеца, като водач на л.а.“Сеат Алтеа“, с рег.№В **** ВМ, който е нарушил разпоредбите на чл. 20, ал.2, чл.21, ал.1, чл. 25, ал.1 и ал.2, чл.42, ал.1, т.1, чл. 42, ал.2, т.1 и т.2 и чл.16, ал.1, т.2 от ЗДвП, както и с чл.12, ал.1, т.1 от Наредба №2 от 17.01.2001г. за сигнализация на пътищата с пътна маркировка. По конкретно се сочи, че ищеца в нарушение на чл.12, ал.1, т.1 от Наредба №2 от 17.01.2001г. към момента на инцидента е пресякъл на два пъти двойна непрекъсната линия М2 и също така е действал в

разрез с чл.16, ал.1 от ЗДвП, който забранява навлизането в крайната лява /на срещна/ лента на пътно платно с двупосочно движение и три пътни ленти. Твърди се още, че в нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДвП ищецът се е движил с несъобразена скорост с характера и интензивността на движението, предвид намиращия се пред него л.а.“Део Тико“, с рег.№РВ **** НМ и друг автомобил намиращ се в най-дясна пътна лента, заради което водача на л.а.“Сеат Алтеа“ се е поставил в невъзможност да намали скоростта си на движение и да спре, без да осъществи ПТП. Също така се е движил и с превишена скорост, а именно с над 60 km/h, която е максимално разрешената за района на процесното ПТП, с което е нарушил разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП. Поддържа се, е ищецът е нарушил и правилото визирано в чл.25, ал.1 от ЗДвП, изискващо от водач на пътно превозно средство, който ще предприема каквато и да е маневра, преди да започне маневрата, да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат преди него и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. Поддържа се още, че съгласно чл.25, ал.2 от ЗДвП при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея, а когато такава маневра трябва едновременно да извършат две пътни превозни средства от две съседни пътни ленти, с предимство е водачът на пътното превозно средство, което се намира в дясната пътна лента. Твърди се и допуснато нарушение на чл.42, ал.1, т.1 от ЗДвП, задължаващ водача, който ще предприема изпреварване, да се убеди, че движещото преди него пътно превозно средство /това, което ще изпреварва/ не е подало сигнал за изменение на посоката си на движение наляво. Също така и на ал.2, т.1 и т.2 на чл.42 от ЗДвП, според които при изпреварване, водача е длъжен да осигури достатъчно странично разстояние между своето и изпреварваното пътно превозно средство, и когато при изпреварването навлиза в пътна лента, предназначена за насрещното движение, да не създава опасност или пречки за превозните средства, движещи се по нея. Твърди се, че дори да е налице някакво нарушение на водача на изпреварваното МПС-л.а.“Део Тико“ и същият да подлежи на административно наказание, то в случая това нарушение не допринася за осъществяване на механизма на процесното ПТП, предвид видимостта и възможността на водача на изпреварващото МПС-л.а.“Сеат Алтеа“, да предотврати удара. В обобщение се поддържа, че макар и да е възприел подадения от водача на л.а.“Део Тико“, с рег.№РВ **** НМ сигнал за изменение на посоката му на движение /ляв мигач/, ищецът движейки се с превишена и несъобразена скорост, е предприел изпреварване, като е пресякъл на два пъти двойна непрекъсната линия М2 и е навлязъл в крайната лява /на срещна/ лента на пътно платно с двупосочно движение и три пътни ленти, с което си противоправно поведение е предизвикал ПТП с намиращия се към този момент в лентата за насрещно движение изпреварван автомобил л.а.“Део Тико“, с рег.№РВ **** НМ. На следващо място, ако не се възприемат доводите липса на вина на водача на л.а.“Део Тико“ и за наличието на изключителна такава на ищеца за настъпване на произшествието, то се поддържа, че е налице съпричиняване на вредоносният резултат, съответно че приложение е следвало да намери чл.494, т.1 и т.3 от КЗ вр с чл.51, ал.2 от ЗЗД и да се редуцира размера на застрахователното обезщетение, съобразно приноса на ищеца.

Развити са подробни съображения за приложимостта на института на съпричиняването и се сочи относима съдебна практика. С оглед горното, се моли за отмяна на атакуваният съдебен акт и отхвърляне на предявеният иск, евентуално за редуциране на неговият размер съобразно с приноса на пострадалия за настъпване на вредоносният резултат, ведно с присъждане на сторените разноски пред двете инстанции.

В срока по чл.263 от ГПК въззиваемата страна, е депозирала отговор на въззивната жалба, с който се поддържа становище за нейната неоснователност, като са изложени подробни съображения за доказаност на всички елементи от фактическия състав на деликта и за ангажиране на отговорността на ответният застраховател. Направен е подробен анализ на приложимата нормативна уредба, на приетите по делото заключения на САТЕ и на гласните доказателства, като се обосновава извод за легитимацията на ищеца да получи застрахователно обезщетение, съответно за липса на вината и същия за инцидента или наличието на съпричиняване. Ето защо се моли за потвърждаване на обжалваното решение и присъждане на съдебно-деловодни разноски.

Жалбоподателят е направил искане за назначаване на повторна или тройна САТЕ, като е изложил съображения за допуснати от РС Варна процесуални нарушения при произнасяне по направено в горният смисъл доказателствено искане. Така направеното искане е неоснователно, тъй като изложената от страната мотивировка, не кореспондира с фактически извършените процесуални действия от пълномощника на страна в о.с.з., в което е изслушано вещото лице по допълнителната САТЕ. В действителност представителят на страната е предложил да бъде назначена повторна експертиза от две вещи лица, ако съдът има някакви съмнения по отношение на механизма на ПТП. Въпросното предложение по своя характер не съставлява искане за назначаване на повторна експертиза, доколкото не съдържа твърдения или оплаквания за необоснованост или неправилност на изслушаното заключение на в.л. Наред с това ответникът не е оспорил заключението на САТЕ, поради което в случая не са налице и предпоставките на чл.201 от ГПК. Ето защо не са налице основания обосноваващи приложението на чл.266, ал.3 от ГПК, съответно искането за назначаване в настоящото производство на повторна експертиза, е преклудирано и като такова, следва да се остави без уважение.

В хода на проверката въззивният съд констатира, че постъпилата въззивна жалба е редовна и отговоря на изискванията на чл.260 от ГПК, тъй като е подаден в срок от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване акт и съдържа останалите необходими приложения. Представени са и доказателства за внесена държавна такса.

Съобразно преценката за допустимост на производството и на основание чл.267 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА за разглеждане въззивната жалба на “Застрахователна компания Лев Инс“ АД, с ЕИК 121130788, против Решение №3317 от 17.10.2023г. постановено по гражданско

дело №7156/2022г. по описа на Районен съд Варна, с което е уважен предявеният от Г. Г. В., с ЕГН *****, иск с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ и чл.86, ал.1 от ЗЗД, за присъждане на сумата от 2142.37лв., представляваща застрахователно обезщетение за щети нанесени по собственият на въззиваемия лек автомобил марка "Сеат", модел "Алтеа", с рег. №В **** ВМ, по вина на водача на лек автомобил марка "Део", модел "Тико", с рег. №РВ **** НМ, чиято отговорност към датата на ПТП, е била застрахована при въззивника по Договор "Гражданска отговорност", ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на увредата-09.03.2022г. до окончателното ѝ плащане.

НАСРОЧВА производството по в.гр.д.№2449/2023г. на ОС Варна в открито съдебно заседание на **17.01.2024г. от 13.30 часа**, за която дата и час да се призоват страните, ведно с препис от настоящото определение.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____